

TEST: Buster XXL AWC ja Peeter

neljapäev, 17 aprill 2008

Peetri sõiduvahendiks, millega ta end hetkel lõbustab ja ka suuremad tööd teeb, on Buster XXL AWC. Tegu on tehase prototüübiga ja esimese paadiga sellest seeriast, mis vee peal käinud.

Kohtumise ja soetamise lugu

Kooselu Busteriga sai alguse sellest, et Peetril jäi meremessil jalutades silm peale katusega alumiiniumist paadile. Kohe pärast tütreaga paadi peale ronimist ja vähest uurimist teatas väike paadihuviline, et: "Issi, lähme merele!" See oli ka ainuke paat messil, millele nad oma jala tõstsid – nähtud neid teisi sõidukeid ju piisavalt. Paadi müüjale sai kohe alul öeldud, et pangu kõrvale, me tuleme talle järgi. Kuigi jah, eks neid lubajaid on ju teisigi. Aga mis sa ikka teed, kui korduvalt öösel kell 3 uni ära läheb ja mõtled, kui hea sellisega ringi sõita oleks!? Kas oled hull või loll? Ei, lihtsalt friik. Muidugi ei tahtnud tehas seda müüa – prototüüp ikkagi. Nad ei olnud kohe üldse sellest vaimustatuses, et see paadike siia jääks. Läbirääkimised kestsid 3 päeva ja kõikide kiuste sai see konkreetne paat soetatud. Paati ostma ajendas Peetrit katus ehk kabiin, tugev alumiiniumist hooldevaba kere, merekindlus, kena välimus ja eelnev kogemus Tuukritööde OÜ Buster Magnumiga. Väike merereis

Päris esimene käiguproov sai tehtud Pirital. Öösel vaikselt, et... Heh, tegelikult oli kõik olemas: paadil olid paberid korras ja varustus peal juba siis, kui Pirital toodud sai. Öine meresõit ikka sellepärast, et tööpäevad algavad kella 6 ja lõppevad siis, kui asi valmis või uni ära tahab tappa. Väike merereis sai aga ette võetud ühel esmaspäeva pärastlõunal, 7. aprillil. Ikka ja jälle üks. Teekonnaks sai planeeritud Pirita – Mahu – Kunda – Pirita. Kogu reisi pikkuseks sai arvestatud 160 miili. Kella 16 ajal sai Piritalt välja sõidetud. Plekksiledal Tallinna lähel sai kiiruseks vajutatud 30 - 32 sõlme. Küttekulu mõõdik näitas jooksvalt galloneid ja selle kulunumbrid olid väikesed. Kerge arvutus andis 1,2 l/nm (liitrit meremiili kohta), mis arvestades 150 hj ei olegi ju palju.

Kuna see oli siiski esimene pikem sõit, siis ei hakanud Peeter isegi lootma, et Aegna otsast kohe Kunda poole edasi laseb. Peale Suur-Salmet otsustas ta Garmini kaardiplotterile teekonna maha panna. Peeter lasi paadi triivi ja hakkas nuppe näppima. 10 minuti pärast oli teekond Kräsulist Mahuni olemas. Aega läks nii kaua, sest Garmin on teekonna loomise loogika ringi teinud. Nüüd peab sihtpunktist lähtepunktini teekonna looma. Märkusena olgu lisatud, et "12" ekraaniga plotteril juba saab teekonda mõnuga ehitada – numbrid on suured ja selged. Prangli poole sai uhatud endiselt sellise 0,2 – 0,3 m lainetusega, kiiruseks 30 sõlme. Plotteril seisis sihtpunkti jõudmise prognoositud kellaaeg "18.20". Ilm aga ei püsinud sugugi ilus. Varsti tuli tuul, hakkas lainetama ja sadas vihma. Sellise poolemeetrise lainega sai veel edasi liigutud 25 sõlmega, küttekulu näitas 1,0 l/nm kohta. Mahusse jõudis Peeter alles 19.40 ajal. Eks selle põhjustas see, et viimased 10 miili oli tuul E ja puhus laineharjad vahuseks. 18 sõlmega sai veel ka meetrise lainel liigutud. Ja küttekulu oli endiselt 1,0 l/nm kohta! Mahu sadamasse jõudes sõitis ta end vaheseigaks mudavallile kinni... Kuidas tagasi?

Kundas sai veidi silmi puhatud ehk magatud ja sõit jätkus kell 3.30. Algus oli rahulik, ilm ilus, aga nähtavus null. Öö, pime, udu, vihm. Kiiruseks sai võetud 17 sõlme ja sedasi siis mööda tuldud teed tagasi vutama. Peetri imestuseks hoidis paat ideaalselt kurssi ja seda ilma igasuguse automaadita. 2-3 minutit ei pidanud rooli puutumagi ja kui, siis ka 1-2 cm paremale-vasakule. Null-nähtavus, vaikus ja mugav iste ajasid une peale. Valgenedes ehk nähtavuse tekkides sai käiku juurde lükatud. Ilm oli ilus kuni Pranglini. Siis pidi aga kurssi muutma, et kiirust säilitada. Pranglist sai möödunud sedapuhku S poolt. Kell 7.45 Pirital. Esimene mees, kes Pirita kail vastu tuli, küsis: "Kes see hull nii vara merel läheb?" Peeter naeris: "Ei lähe – tulen hoopis." Edasiviiv jõud

Yamaha 150, 4 takti, pikk jalg, kaal umbes 230 kg. Glisseerima läheb paat 150 hobujõulise mootoriga ilusti. Korra kangi puudutada ja ilma igasugu rõõgatuse ja värinata tõuseb kiirus. Hetk veel ja 25 sõlme sees. Ja see mootor suudab ilma probleemita hoida kiirust ka kriitilistel kiirustel, 10 - 14 sõlme. Hämmingut tekitab vaikus – isegi 30 sõlme juures ei tee mootor sellist hääli, et raadiot ei saaks kuulata või telefoniga rääkida. Kui toetuda kogemusele, siis tundub, et see 150 hj mootor ei ole liiast ega luksus. Pigem on see väikseim mootor, mis sellise suurusega ja tuuletakistusega paati normaalselt (ohutult) liigutada jõuab. Kokkuvõte

Puuduseks saab hetkel pidada ahju puudumist. Ja see on tõsine puudus – meil on vesi külm ja mitte midagi pole sinna teha. Päikese käes on selles avatud planeeringuga ruumis hea olla, aga öösel ei ole ju päikest, külm on!

Mis siis tuli ja mis läks? Kogemused tulid ja tervis läks. Vee- ja õhutemperatuur +2 kraadi, vihm. Nähtavus peaaegu null. Olgu – kohati oli ikka 50 m nähtavust ka. Ilm oli muidu ilus, selline 5 - 8 m/s SSE – SE ja hiljem E.

9,2 tundi käiku ja 160 miili, millest 7,1 tundi ülesõitu (148 miili). Keskmise kiirus: 21 sõlme, 172 l kütust, palju laineid, natuke merelõhna ja kõige olulisem – teadmine, et soetatud on see mida vaja oli. Peeter Ude ja Buster XXL AWC – "Lenne" Kohendas KipperFoorumis jälgib Peetri ja Lenne tegemisi see teema.